

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0261
Dok.: RAJ40360

Besvarelse af spørgsmål nr. 112 af 23. juni 2006 fra Folketinget - Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for konsekvenserne for medieansvarsloven i forhold til ændringerne af terrorlovgivningen med terrorpakken i 2002 og 2006.”

Svar:

1. Dansk rets almindelige bestemmelser om strafansvar findes i straffeloven. Blandt disse er straffelovens § 23, der fastsætter, at enhver, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til en strafbar handling, kan straffes.

2. De almindelige bestemmelser om strafansvar er for indenlandske massemediers vedkommende delvis sat ud af kraft, idet en række ansvarsmæssige forhold på medieområdet er reguleret i medieansvarsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 85 af 9. februar 1998 med senere ændringer. Med loven begrænses den personkreds, som kan drages strafferetligt til ansvar for massemediers indhold. Dette særlige presseretlige ansvarssystem omfatter de såkaldte ”materielle pressedelikter”, hvorved forstås lovovertrædelser, der fuldbyrdes gennem offentliggørelse i massemediet.

Medieansvarsloven regulerer ikke selve ytringsfrihedens grænser – dvs. de materielle regler for ansvarspådragende adfærd.

3. Bestemmelserne om strafansvar for indholdet af massemedier er indeholdt i medieansvarslovens kapitel 3 (§§ 9-28).

Efter medieansvarslovens § 9, stk. 1, begrænses kredsen af mulige ansvarssubjekter til forfatteren, redaktøren og udgiveren, jf. dog lovens § 14 (om gengivelse af navngivne udtalelser), § 25 (om særligt alvorlige lovovertrædelser) og § 27 (om ansvaret for annoncer).

Bestemmelsen indebærer, at de almindelige regler om ansvar for medvirken i straffelovens § 23 ikke finder anvendelse.

For navngivne artikler gælder det, at *forfatteren* er ansvarlig for artiklens indhold efter lovgivningens almindelige regler, jf. medieansvarslovens § 10, mens *redaktøren* bl.a. er ansvarlig for indholdet af en unavngiven artikel i skriftet, jf. lovens § 11. En artikel anses for navngiven, når den med forfatterens samtykke offentliggøres under dennes eget navn eller billede.

Efter medieansvarslovens § 15 er *udgiveren* ansvarlig for skriftets indhold, såfremt ansvar ikke kan gøres gældende mod redaktøren efter §§ 11-13 på grund af manglende eller ukorrekt angivelse af redaktøren eller på grund af redaktørens manglende tilknytning til riget eller manglende tilregnelighed.

4. De omtalte regler om forfatterens, redaktørens og udgiverens ansvar finder ikke anvendelse på lovovertrædelser, som kan medføre straf af fængsel i 6 år eller derover. For sådanne lovovertrædelser finder lovgivningens almindelige ansvarsregler anvendelse, jf. medieansvarslovens § 25. Det betyder bl.a., at de almindelige regler om medvirken i straffelovens § 23 finder anvendelse i disse tilfælde.

Bestemmelsen i medieansvarslovens § 25 er udtryk for, at lovgiver, når det drejer sig om *særligt* grove forbrydelser, har fundet, at ansvaret ikke kun bør kunne gøres gældende mod en begrænset personkreds.

5. Der er ikke med de lovinitiativer, som i 2002 og 2006 er gennemført på terrorområdet, sket ændringer i det omtalte presseretlige ansvarssystem om strafansvaret for massemediers indhold.

Spørgsmålet om, hvilken personkreds der i givet fald kan drages til ansvar for, at der ved et massemedies indhold sker overtrædelse af bestemmelser omfattet af terrorlovene fra 2002 og 2006, skal derfor afgøres efter de hidtidige regler, der er omtalt ovenfor. Disse regler indebærer som nævnt bl.a., at straffelovens almindelige bestemmelser om medvirken finder anvendelse, hvis der er tale om overtrædelse af en straffebestemmelse med en strafferamme på fængsel i 6 år eller derover.